

partită (scherzo cu trio) prinde viață prin limbajul modal de esență prokofieviană. Deși orchestra este densă ca număr de executanți, orchestrația pare aerisită printr-o tratare care, evitând desfășurări compacte, „în pachete”, urmează în permanență principiul dialogului instrumental.

Surpriza ne vine și din partea celor două soliste — confirmate la concursuri internaționale de specialitate — pianista Anuș Cividian, absolventă a Conservatorului ieșean și Georgiana Ciobanu, elevă a Liceului de muzică din București.

Concertul pentru pian și orchestră în fa minor de J. S. Bach a cunoscut, prin Anuș Cividian, o nouă tălmăcire în stil, printr-o artă pianistică extrem de îngrijită, particularizată prin sensibilitate, discreție, egalitate a atacului și construcție încheată a frazelor. Orchestra a contribuit la reușita interpretării, dând pregnanță stilistică printr-o bună sincronizare și delimitare a planurilor dinamice.

Georgiana Ciobanu este — și nu se oprește aici — o nouă tinăra speranță a violonisticii românești. Lucrări ca *Poemul* de Chausson și *Rapsodia „Tzigane”* pentru vioară și orchestră de Ravel, de o bogăție melodică, ritmică, armonică, timbrală dusă pînă la luxurianță, nu sînt, în versiunea Georgiane Ciobanu, simple răstălmăciri ale unor piese de rezistență, ridicîndu-se deasupra acestui nivel prin maturitatea și siguranța execuției. Pătrunzînd spiritul lucrărilor și redîndu-l mai mult decît convingător, ne-a relevat, printr-o largă paletă dinamică, potențe de cantabilitate și viteză puțin întîlnite la vîrsta ei.

Făcîndu-se simțită și pînă acum, ca acompaniatoare, prezența orchestrei devine tot mai vie, odată cu momentul în care ea își asumă rolul principal. Cu aceeași participare care-l caracterizează, Dorin Fran-deș dirijează „*Uvertura 1812*” de P. I. Ceaikovski. Insetate pe fondul melocitității ceaikovskiene, varia-țiile pe tema „Marsiliei” dobîndesc de fiecare dată alte semnificații prin gestul amplu, aparent teatral, dar eficient al dirijorului. Edificiul pe care-l clădește maleabilitatea baghetei lui Dorin Fran-deș marchează festiv și solemn momentul de încheiere al unei obiș-nuite seri simfonice sibiene.

Roxana HAȘEGAN-BĂLAȘ

BOTOȘANI

Filarmonica la a 34-a stagiune

Invitația pe care mi-o lansa, recent, Filarmonica botoșăneană, m-a surprins puțin; era vorba de a participa la deschiderea celei de a 34-a stagiuni (cifra m-a impresionat) și, în plus, de a susține o prelegere în cadrul perfecționării profesionale a membrilor orchestrei. Iată deci, mi-am spus, muzicieni care doresc să se informeze, care-și doresc progresul permanent nefiind mulțumiți doar cu stadiul actual de cunoștințe. Incitat de toate acestea am purces către îndepărtatele meleaguri ale Nordului Moldovei pe care nu le mai vizitasem de foarte mult timp: peisaj frumos, liniștit și un oraș ce imbină armonios vechile clădiri cu cele noi (o notă aparte o creează arhitectura originală a construcțiilor moderne care, multe din ele, ies din tiparele cam standardizate existente deseori). Sala teatrului Eminescu, unde se desfășura repetiția generală a concertului, m-a întîmpinat ca o gazdă primitoare, cu o acustică bună. Pe scenă orchestra, confruntată cu inevitabile dificultăți ale unor partituri românești și romantice, reia cu conștiințiozitate pasajele, finisează frazările, rețușează asanblajele. Bagheta atentă și fermă a lui Teodor Romașcanu veghează cu grijă ca totul să iasă cît mai bine. Și rezultatul, cu adevărat

de calitate, se materializează într-un concert de frumoasă ținută tehnică și muzicală, care marchează corespunzător intrarea colectivului de instrumentiști ai Botoșanilor în cel de al 34-lea an de existență. A fost o manifestare în care m-a impresionat în egală măsură muzicalitatea și precizia construcțiilor sonore realizate de tînărul șef de orchestră dar și promptitudinea cu care ansamblul a răspuns și a urmat sugestiile dirijorale. Dacă adăugăm indiscutabilul talent violonistic al solistului (Gabriel Croitoru, încă student al Conservatorului bucureștean dar deja un artist aureolat cu numeroase premii naționale și internaționale) avem imaginea concertului din 19 septembrie.

Întîlnirea de a doua zi cu membrii orchestrei a prilejuit un contact de idei interesante; au fost discutate probleme legate de muzica contemporană românească, cu trimeri în domeniul creației și interpretării. Secretarul muzical al Filarmonicii, Ion Turcanu, mi-a furnizat o listă consistentă de lucrări românești, abordate în primă audiție absolută aici (D. Bughici, Andrei Tănăsescu, V. Opran etc.) sau prime audiții (P. Bentiou, T. Grigoriu, B. Csiky, Șt. Niculescu, A. Vieru, A. Stroe, Ș. Nichifor, Liana Alexandra, A. Zeman, V. Spătărelu și mulți alții). Premiul II obținut la ultimele două ediții ale „Cîntării României” confirmă seriozitatea cu care se muncеște aici. Colectivul orchestrei, în plină consolidare, își dorește ascensiunea pe noi trepte de profesionalism demonstrînd faptul că la Botoșani funcționează o formație serioasă, reprezentativă pentru noua școală muzicală românească, formație a cărei menire rămîne aceea de a propaga (la un nivel artistic cît mai înalt) marile valori ale muzicii românești și universale.

Dan BUCIU

SUCEAVA

Concurs de interpretare

Concursul muzical de interpretare instrumentală „Ciprian Porumbescu” de la Suceava, concurs dotat cu Trofeul „Lira de aur” și organizat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor și Comitetul Județean de Cultură și Educație Socialistă, este deja o realitate de însemnătate deosebită în viața noastră muzicală. Derulată în intervalul 25 iulie — 3 august, ediția a XV-a, dedicată aniversării a 65 de ani de la fîurirea Partidului Comunist Român și a 21 de ani de la istoricul al IX-lea Congres al Partidului, a pus în evidență nu numai nivelul înalt al competiției și competitorilor, de pe toate meleagurile țării, ci și o serie de modificări față de precedentele ediții, de natură să îmbunătățească atît nivelul general al audierilor (publice) cît și eficiența generală a acestui concurs care trebuie înțeles, în linii mari, în contextul pedagogiei instrumentale românești.

Astfel, regulamentul de participare permite înscrierea unor elevi din clasa a VIII-a care au împlinit 14 ani după 31 decembrie din anul precedent. Deja, la asemenea vîrstă unele performanțe notabile sînt posibile și fapt e că, de data aceasta, am asistat la multe evoluții de natură a entuziasma un public umplînd consistent generoasa sală a Casei de Cultură a Sindicatelor din localitate. Apoi, față de ediții precedente, am remarcat o mai mare prezență în concurs a unor interpreți la instrumentele de suflat din lemn și din alamă; de asemenea, notabilă este o *sui generis* premieră: participarea, pentru prima dată la Suceava, a unor concurenți la harpă, instrumentul fiind adus de la Liceul „George Enescu” din București (semnalăm cu această ocazie și o anomalie — cum e posibilă înscrierea în concurs a acestei „cate-